

WIADOMOŚCI BANKU POLSKIEGO

(Drukowane jako rękopis).

Rok III.

WARSZAWA, DNIA 30 CZERWCA 1926 R.

Nr. 12.

TREŚĆ:

Ruch służbowy	str. 95	Opłata kuponów od 6% żytnich listów rentowych i 8% listów zastawnych dolarowych	str. 96
Zawiadamianie właściwych Oddziałów o obliżu podawczem, akceptowem i obciążeniu firm obcych	95	Sprostowanie	96
Przesyłanie Centralnej Księgowości rachunków kosztów podróży, przeniesienia i t. p.	95	Konsolidacja długów francuskich w Stanach Zjednoczonych Ameryki	96
Niewydawanie zaświadczeń o kursach walut	95	Bilans handlowy Polski	100
		Ceny hurtowe	101
		Urzędowa stopa dyskontowa w poszczególnych państwach	102

Ruch służbowy.

Zwolnienie ze służby.

Jan Michalik z Oddziału Głównego w Warszawie.

Zawiadamianie właściwych Oddziałów o obliżu podawczem, akceptowem i obciążeniu firm obcych.

(Dział IV Spisu Okólników).

Przypomina się obowiązek punktualnego zawiadamiania na ultimo każdego miesiąca właściwych Oddziałów o obliżu podawczem, akceptowem (względnie wystawcy weksli własnych) i obciążeniu firm obcych (form. Nr. 529.)

Szczegółowe przepisy w tym względzie zawarte są w Instrukcji Służbowej, część IV str. 88. Specjalny nacisk kładzie się na obowiązek komunikowania każdej dekady obliża podawczego oddziałów banków zamiejscowych i innych firm, korzystających z kredytów dyskontowych, wydzielonych tym oddziałom przez ich centralę w drodze repartycji.

Przesyłanie Centralnej Księgowości rachunków kosztów podróży, przeniesienia i t. p.

(Dział II Spisu Okólników).

Mimo ustalonej zasady co do przedstawiania rachunków kosztów podróży, przeniesień i t. p. wprost Centralnej Księgowości, niektóre Oddziały w dalszym ciągu odsyłają tego rodzaju rachunki do Wydziału Personalnego.

Wobec powyższego przypomina się jako obowiązujący artykuł w Wiadomościach z dnia 15 marca 1923 r. pod tytułem „Zatwierdzanie rachunków kosztów podróży przez Centralną Księgowość” do ścisłego przestrzegania.

Niewydawanie zaświadczeń o kursach walut.

(Dział XII Spisu Okólników).

Do Oddziałów zwracają się często władze sądowe oraz klienci prywatni z żądaniem podawania im na piśmie kursów walut obcych z okresów dawniejszych, a nawet z lat ubiegłych, w sprawach wynikłych z powództwa cywilnego. Jakkolwiek sądy uznają za autorytatywne tylko zaświadczenia Banku Polskiego, to jednak Oddziały nie powinny załatwiać ich we własnym zakresie, lecz skierowywać podania tego rodzaju do Wydziału Zagranicznego Dyrekcji, ponieważ w wielu wypadkach nie posiadają potrzebnych zapisków lub też posiadane są nieścisłe, a ponadto wyszukiwanie żądanych kursów w aktach Oddziału absorbuje zbyt wiele czasu.

Opłata kuponów od 6% żytnich listów rentowych i 8% listów zastawnych dolarowych.

(Dział I i IX Spisu Okólników).

Bank Poznańskiego Ziemstwa Kredytowego podaje do wiadomości, że wypłacać będzie począwszy od dnia 1 lipca 1926 r. należność za kupony od 6% żytnich listów rentowych w kwocie zł 30.60 za podwójny centnar, natomiast za kupony od 8% dolarowych listów zastawnych w efektywnych dolarach.

Przy przedstawianiu do realizacji w rzeczonem Ziemstwie płatnych kuponów, winien być na ich odwrotnej stronie uwidoczniiony podpis lub pieczętka składającego oraz dołączony wykaz numerów kuponów z podziałem według ich wartości nominalnej.

Jeżeli kupony od 8% dolarowych listów zastawnych są pochodzenia zagranicznego, to znaczą nadsyłane są do inkasa z zagranicy lub odcięte zostały od listów, złożonych do depozytu w kraju przez zagranicznych właścicieli, winna być ponadto dołączona deklaracja następującej treści:

*Niniejszym oświadczam w miejsce przysięgi, że przedłożone
WPanom w dniu dzisiejszym do inkasa kupony od*

\$ 8% listów dolarowych

w wysokości

\$

są pochodzenia zagranicznego.

....., dnia

(podps)

Ze względu na to, że wspomniane papiery wartościowe dopuszczone są zgodnie z Okólnikiem Nr. 33 z dnia 14 czerwca 1924 r. — do zastawu w Banku Polskim i mogą się znajdować w Oddziałach jako zabezpieczenie pożyczek terminowych, podaje się zawiadomienie Banku Poznańskiego Ziemstwa Kredytowego, w celu odpowiedniego informowania klientów oraz jako wskazówkę postępowania w razie potrzeby realizacji takich kuponów na pokrycie zaległych odsetek od udzielonej pożyczki lub jej częściowej spłaty. Gdyby taki wypadek miał miejsce, winny być kupony odesłane na koszt klienta pod pełną wartością kursową do Oddziału w Poznaniu, który po zrealizowaniu przekaże równowartość przez rachunek sum przechodnich.

O ileby klient życzył sobie pośrednictwa Oddziału w realizacji, należy kupony te traktować jako dokumenty inkasowe i przysyłać przy odpowiednich listach inkasowych do wymienionego Oddziału.

S p r o s t o w a n i e.

W Wiadomościach Banku Polskiego Nr. 11 z dnia 15 czerwca 1926 r. w artykule „Zmniejszenie się instytucji kredytowych” na stronie 88 w wierszu drugim należy wpisać w miejsce omyłkowo użytych wyrazów „w związku ze spadkiem złotego”, słowa „w związku z wprowadzeniem waluty złotowej”.

Konsolidacja długów francuskich w Stanach Zjednoczonych Ameryki.

Sprawa konsolidacji długów francuskich, zaciągniętych podczas wojny w Stanach Zjednoczonych Ameryki, była przedmiotem długiej kontrowersji i jedną z osi, koło których obraca się odbudowa gospodarcza Europy, a stąd przedwstępne uregulowanie tej kwestji zasługuje na szczególną uwagę.

U M O W A

zawarta w dniu 29 kwietnia 1926 r. w Waszyngtonie w okręgu Kolumbja pomiędzy Republiką Francuską z jednej strony a Stanami Zjednoczonymi Ameryki z drugiej strony.

Ponieważ Francja dłużna jest Stanom Zjednoczonym według stanu z dnia 15 czerwca 1925 r. na zasadzie skryptów dłużnych sumę \$ 3.340,516.043.72, a oprócz tego niezapłacone odsetki od powyższej sumy i

ponieważ Francja pragnie drogą emisji obligacyj skonwertować ten dług względem Stanów Zjednoczonych, zarówno kapitał jak i odsetki, a Stany Zjednoczone gotowe są przyjąć od Francji obligacje na warunkach niżej wyszczególnionych;

ze względu na dokonane w tej sprawie wzajemne przyrzeczenia zgodzono się na następujące postanowienia:

1. *Suma długu.* Po uwzględnieniu pewnych dokonanych lub mających być dokonanych przez Francję wpłat gotówkowych cały dług, który ma być skonwertowany, stanowi \$ 4.025,000.000 i został obliczony, jak następuje:

Kapitał zobowiązań, zaciągniętych w gotówce na zasadzie aktów „Liberty Bond”, — \$ 2.933,405.070·15.
Narosłe do dnia 15 grudnia 1922 r. i nieopłacone odsetki, wynoszące 4 $\frac{1}{4}$ % rocznie — \$ 445,066.027·49.
Ogółem — \$ 3.378,471.097·64.

Kapitał zobowiązań, zaciągniętych ponadto w materjale wojennym — \$ 407,341.145·01.

Odsetki w stosunku 4 $\frac{1}{4}$ % rocznie od dnia ostatniej wpłaty przed 15 grudnia 1922 r. do dnia 15 grudnia 1922 r. — \$ 6,324.940·79.

Ogółem — \$ 413,666.085·80.

Całkowite zadłużenie na dzień 15 grudnia 1922 r. — \$ 3.792,137.183·44.

Narosłe i niezapłacone odsetki od powyższej sumy w stosunku 3% rocznie za czas od dnia 15 grudnia 1922 r. do dnia 15 czerwca 1925 r. — \$ 284,410.288·75.

Całkowite zadłużenie na dzień 15 czerwca 1925 r. — \$ 4.076,547.472·19.

Wpłaty, otrzymane na rachunek odsetek pomiędzy 15 grudnia 1922 r. a 15 czerwca 1925 r. — \$ 50,917.643·13.

Wpłaty na rachunek kapitału od dnia 15 grudnia 1922 r. — \$ 230.171·44.

Odsetki od wpłat na rachunek kapitału w stosunku 3% rocznie od dnia wpłaty do dnia 15 czerwca 1925 r. — \$ 12.970·73.

Ogółem — \$ 51,160.785·30.

Zadłużenie netto na dzień 15 czerwca 1925 r. — \$ 4.025,386.686·89.

W wykonaniu umowy będzie zapłacone gotówką \$ 386.686·89.

Całkowite zadłużenie, podlegające konwersji na obligacje — \$ 4.025,000.000·—.

2. *Splata.* W celu zabezpieczenia spłaty skonsolidowanego w ten sposób długu Francja dokona emisji na rzecz Stanów Zjednoczonych własnych obligacyj w nominalnej sumie \$ 4.025,000.000, z datą 15 czerwca 1925 r., umarzalnych serjami w różnych terminach w wysokości, ustalonej następującym planem umorzenia:

15.VI roku	15.VI roku	15.VI roku	15.VI roku
1926 ... \$ 30,000.000·—	1942 ... \$ 57,763.450·02	1958 ... \$ 65,426.259·21	1974 ... \$ 77,381.126·96
1927 30,000.000·—	1943 58,918.719·03	1959 55,474.298·82	1975 80,089.466·40
1928 32,500.000·—	1944 60,097.093·41	1960 57,138.527·79	1976 82,892.597·73
1929 32,500.000·—	1945 . . . 61,299.035·28	1961 58,852.683·62	1977 85,793.838·65
1930 35,000.000·—	1946 . . . 62,525.015·98	1962 60,618.264·13	1978 88,796.623·00
1931 1,350.000·—	1947 63,775.516·30	1963 62,436.812·05	1979 91,904.504·81
1932 11,363.500·—	1948 65,051.026·63	1964 64,309.916·42	1980 95,121.162·48
1933 21,477.135·—	1949 66,352.047·16	1965 66,239.213·91	1981 98,450.403·16
1934 36,691.906·35	1950 67,679.088·10	1966 58,764.122·05	1982 ... 101,896.167·27
1935 42,058.825·41	1951 55,040.837·33	1967 60,820.866·32	1983 ... 105,462.533·13
1936 52,479.413·67	1952 56,416.858·27	1968 62,949.596·64	1984 ... 109,153.721·79
1937 63,004.207·80	1953 57,827.279·71	1969 65,152.832·52	1985 ... 112,974.102·05
1938 68,634.249·88	1954 59,272.961·71	1970 67,433.181·66	1986 ... 116,928.195·62
1939 74,320.592·38	1955 60,754.785·76	1971 69,793.343·02	1987 ... 113,694.786·64
1940 80,063.798·30	1956 62,273.655·40	1972 72,236.110·02	
1941 51,728.872·58	1957 63,830.496·79	1973 74,764.373·88	Ogółem \$ 4.025,000.000·—

Zastrzega się jednak, że stosownie do swego uznania Francja może odroczyć terminy płatności poszczególnych rat do dowolnego następnego terminu 15 czerwca lub 15 grudnia, lecz nie dłużej, niż na trzy lata, pod warunkiem zawiadomienia o tem Stanów Zjednoczonych przynajmniej na 90 dni przed terminem płatności odnośnej raty. W czasie od dnia 16 czerwca 1926 r. do dnia 15 czerwca 1932 r. włącznie można odroczyć w ten sposób spłatę kapitału i odsetek, przekraczających razem rocznie \$ 20,000.000, a po 15 czerwca 1932 r. tylko spłatę kapitału. Każde tego rodzaju odroczenie może być dokonane przez Francję stosownie do jej uznania tylko pod tym warunkiem, że z przypadających do zapłaty w ciągu następnych trzech lat rat amortyzacyjnych i odsetek nie może być odroczoney termin żadnej wpłaty, dopóki nie zostaną dokonane wszystkie wpłaty, jakie w ciągu tych trzech lat winny być uskutecznione.

Wszystkie odłożone w taki sposób wpłaty będą oprocentowane w stosunku $4\frac{1}{4}\%$ rocznie, przy czem odsetki będą płatne ratami półrocznymi.

3. *Forma obligacji.* Wszystkie obligacje, które są lub będą emitowane na rzecz Stanów Zjednoczonych na zasadzie niniejszej umowy, będą płatne Rządowi Stanów Zjednoczonych lub na jego zlecenie i winny być podpisane w imieniu Francji przez ambasadora francuskiego w Waszyngtonie lub przez innego należycie upełnomocnionego przedstawiciela.

Obligacje stosownie do swej treści winny posiadać formę, podaną w załączonym formularzu A*) i powinny być wystawione w ilości 62 sztuk z terminami płatności i w wysokości wyżej wyszczególnionej; obligacje te nie będą oprocentowane do dnia 15 czerwca 1930 r., później będą oprocentowane w wysokości 1% rocznie w czasie od dnia 15 czerwca 1930 r. do dnia 15 czerwca 1940 r., w wysokości 2% rocznie w czasie od dnia 15 czerwca 1940 r. do dnia 15 czerwca 1950 r., w wysokości $2\frac{1}{2}\%$ rocznie w czasie od dnia 15 czerwca 1950 r. do dnia 15 czerwca 1958 r., w wysokości 3% rocznie w czasie od dnia 15 czerwca 1958 r. do dnia 15 czerwca 1965 r., w wysokości $3\frac{1}{2}\%$ rocznie po 15 czerwca 1965 r., wszystko płatne w ratach półrocznych 15 czerwca i 15 grudnia każdego roku.

4. *Sposób dokonywania wpłat.* Zarówno kapitał jak i odsetki od wszystkich obligacji, które są lub mają być emitowane, winny być płacone stosownie do uznania Francji albo monetami złotymi Stanów Zjednoczonych według ich wartości w obecnej walucie, albo też na mocy zawiadomienia Stanów Zjednoczonych przynajmniej na 30 dni przedtem jakimikolwiek papierami państwowymi Stanów Zjednoczonych, emitowanymi po 6 kwietnia 1917 r., przyjętymi po kursie al pari wraz z bieżącymi odsetkami do dnia wpłaty.

Wszelkie wpłaty, jakie będą uskuteczniane przez Francję bądź na racunek kapitału, bądź na racunek odsetek od obligacji, które są lub mają być wypuszczone, a które będą przechowywane przez Stany Zjednoczone, zarówno w gotówce jak i w papierach państwowych Stanów Zjednoczonych, winny być dokonane stosownie do uznania sekretarza Skarbu Stanów Zjednoczonych albo w Skarbie Stanów Zjednoczonych w Waszyngtonie albo w „Federal Reserve Bank of New-York”.

Jeżeli wpłaty będą uskuteczniane gotówką, to winny być dokonane walorami, nadającymi się do natychmiastowego zrealizowania, jeżeli zaś w obligacjach Stanów Zjednoczonych, to w formie możliwej do przyjęcia przez sekretarza Skarbu Stanów Zjednoczonych na podstawie ogólnych przepisów Departamentu Skarbu, dotyczących transakcyj papierami państwowymi Stanów Zjednoczonych.

5. *Zwolnienie od podatków.* Kapitał i odsetki od obligacji, które są lub mają być emitowane, będą płacone bez żadnych potrąceń i będą zwolnione od wszelkich podatków oraz innych obecnych i przyszłych należności publicznych, ustanowionych przez jakiekolwiek francuskie władze polityczne lub podatkowe centralne i lokalne, dotąd, dopóki właścicielem tych obligacji będzie: a) Rząd Stanów Zjednoczonych, b) osoba, firma lub stowarzyszenie, nie posiadające we Francji ani prawnego miejsca zamieszkania, ani zwykłej siedziby lub c) stowarzyszenie, które nie jest zorganizowane według praw francuskich.

6. *Spłaty przedterminowe.* Stosownie do swego uznania Francja może dokonywać przedterminowych spłat kapitału tych obligacji, które są lub mają być wypuszczone i które znajdują się w posiadaniu Stanów Zjednoczonych, w sumach, podzielnych przez \$ 1.000, w dniu 15 czerwca lub 15 gru-

*) Formularz A powtarza warunki wyszczególnione w umowie.

dnia każdego roku na podstawie zawiadomienia Stanów Zjednoczonych przynajmniej na 90 dni przedtem. Każda tego rodzaju przedterminowa spłata będzie zaliczona na rachunek kapitału tej obligacji, która będzie wskazana przez Francję w czasie dokonywania spłaty.

7. *Wymiana na obligacje rynkowe.* Na żądanie Sekretarza Skarbu Stanów Zjednoczonych wzajemian za część lub wszystkie obligacje, emitowane na zasadzie niniejszej umowy, znajdujące się w posiadaniu Stanów Zjednoczonych, Francja wyda Stanom Zjednoczonym w każdym czasie lub od czasu do czasu ostateczne obligacje w formie dogodnej dla publicznej sprzedaży w ilości i w odcinkach, wskazanych przez Sekretarza Skarbu Stanów Zjednoczonych, w formie na okaziciela, na tych samych warunkach co do dat emisji i wykupu, oprocentowania, zwolnienia od podatków, co do spłaty papierami państwowymi Stanów Zjednoczonych, emitowanymi po 6 kwietnia 1917 r. i t. p., na jakich były emitowane obligacje oddane wzajemian.

Francja dostarczy Stanom Zjednoczonym ostateczne obligacje w ciągu sześciu miesięcy od chwili otrzymania od Sekretarza Skarbu Stanów Zjednoczonych zawiadomienia o podobnym żądaniu, a do chwili dostarczenia ostatecznych obligacji na żądanie Sekretarza Skarbu Stanów Zjednoczonych dostarczy tymczasowych obligacji lub świadectw w formie, zadawalającej Sekretarza Skarbu Stanów Zjednoczonych, w ciągu 30 dni od chwili otrzymania zawiadomienia o podobnym żądaniu — wszystko bez kosztów dla Stanów Zjednoczonych.

Stany Zjednoczone przed wypuszczeniem tych obligacji lub świadectw tymczasowych na rynek francuski zaproponują Francji ich nabycie po kursie al pari z bieżącymi odsetkami, a Francja zamiast dokonywać emisji tego rodzaju obligacji lub świadectw tymczasowych będzie miała prawo wykupu znajdujących się w posiadaniu Stanów Zjednoczonych, emitowanych na zasadzie niniejszej umowy obligacji na odpowiednią sumę po kursie al pari z bieżącymi odsetkami.

Francja zgadza się na to, aby ostateczne obligacje, o których mowa w niniejszym paragrafie, zawierały wszystkie powyższe zastrzeżenia, zgadza się dokonać publikacji wszelkich rozporządzeń, przepisów i zarządzeń, jakie zostaną uznane przez Sekretarza Skarbu Stanów Zjednoczonych za konieczne lub pożądane dla ułatwienia sprzedaży obligacji w Stanach Zjednoczonych, we Francji lub gdzieindziej oraz zgadza się użyć na żądanie Sekretarza Skarbu Stanów Zjednoczonych swoich odpowiednich urzędów w celu zabezpieczenia notowania kursów obligacji na giełdach, wskazanych przez Sekretarza Skarbu Stanów Zjednoczonych.

8. *Unieważnienie i zwrot obligacji.* Po dostarczeniu w wykonaniu niniejszej umowy Stanom Zjednoczonym obligacji francuskich, które mają być emitowane na zasadzie niniejszej umowy, na całkowitą sumę łącznie z zadawalniącym upoważnieniem przedstawiciela Francji do wykonania niniejszej umowy oraz do wydania obligacji, Stany Zjednoczone unieważnią i wydadzą Francji w Skarbie Stanów Zjednoczonych w Waszyngtonie znajdujące się w posiadaniu Stanów Zjednoczonych obligacje francuskie.

9. *Zawiadomienia.* Wszelkie zawiadomienie, żądanie lub zgoda, podpisane przez Sekretarza Skarbu Stanów Zjednoczonych, będzie uważane i traktowane jako zawiadomienie, żądanie lub zgoda Stanów Zjednoczonych i będzie wystarczające, jeżeli będzie doręczone Ambasadzie Francuskiej w Waszyngtonie lub Ministerstwu Skarbu w Paryżu. Wszelkie zawiadomienie, żądanie lub wybór ze strony Francji będzie wystarczające, jeżeli będzie doręczone Amerykańskiej Ambasadzie w Paryżu lub Sekretarzowi Skarbu w Skarbie Stanów Zjednoczonych w Waszyngtonie.

Stosownie do swego uznania Stany Zjednoczone mogą zrzec się prawa wymagania jakiegokolwiek zawiadomienia, przewidzianego w niniejszej umowie, lecz takie zrzeczenie się musi być na piśmie i nie może rozciągać się lub dotyczyć jakiegokolwiek następnego zawiadomienia i nie może szkodzić prawu Stanów Zjednoczonych wymagania jakiegokolwiek innego zawiadomienia, przewidzianego w niniejszej umowie.

10. *Zgodność z przepisami prawnymi.* Francja stwierdza i uznaje, że wykonanie i doręczenie niniejszej umowy było pod każdym względem prawomocnie dokonane i że wszelkie akta, warunki i formalności prawne, jakie były podjęte przed zawarciem niniejszej umowy, były wykonane zupełnie zgodnie z wymaganiami praw francuskich.

11. *Duplikaty.* Niniejsza umowa ma być sporządzona w dwóch egzemplarzach, z których każdy będzie miał siłę i znaczenie oryginału.

Na dowód tego Francja poleciła, aby w jej imieniu zawarł tę umowę Henri Berenger, jej Ambasadador Nadzwyczajny i Pełnomocny w Waszyngtonie, do tego należycie upoważniony, z zastrzeżeniem

jednak ratyfikacji przez Francję. Podobnie Stany Zjednoczone poleciły, aby w ich imieniu zawarł tę umowę Sekretarz Skarbu, jako Przewodniczący Komisji Zagranicznych Długów Wojennych, z zastrzeżeniem aprobaty Prezydenta i Kongresu stosownie do aktu Kongresu z dnia 9 lutego 1922 r., zmienionego aktem Kongresu z dnia 28 lutego 1923 r. oraz zmienionego następnie aktem Kongresu z dnia 21 stycznia 1925 r.

REPUBLIKA FRANCUSKA

(—) *Henri Berenger.*

STANY ZJEDNOCZONE AMERYKI

Za Komisję Zagranicznych Długów Wojennych

(—) *Andrew W. Mellon.*

Sekretarz Skarbu i Przewodniczący Komisji.

Aprobuje:

(—) *Calvin Coolidge*, Prezydent.

BILANS HANDLOWY POLSKI.

Maj 1926 r.

Nadwyżka bilansu handlowego w maju w porównaniu z kwietniem zwiększyła się o 11,5 milionów złotych w złocie i wynosi 37 milionów złotych w złocie. Tak pomyślny rezultat został osiągnięty silnem zmniejszeniem się importu zarówno artykułów spożywczych, jak i surowców i wyrobów przemysłowych.

Import zmniejszył się o 16 milionów złotych w złocie. Działy w tym kierunku trzy przyczyny: 1) naturalne zmniejszenie importu surowców i materiałów przemysłu włókienniczego oraz nawozów sztucznych, które z reguły następuje rok rocznie w maju, 2) wypadki polityczne, które przez ograniczenie i skurczenie zagranicznych kredytów towarowych wobec drożyzny kredytu w Polsce musiały działać powstrzymująco na import towarów, 3) zwykła kursów walut obcych przy niezmiennych dochodach szerokich warstw ludności miejskiej przyczyniła się do zmniejszenia importu głównie środków spożywczych.

Eksport. Silny spadek wywozu zboża i cukru tylko w bardzo nieznacznym stopniu został wyrównany zwiększonym eksportem zwierząt. Zmniejszenie się eksportu drzewa o 3,1 milionów złotych w złocie zostało niemal całkowicie wyrównane zwiększeniem się wywozu węgla, nafty, cynku oraz innych metali i wyrobów metalowych.

Zmniejszenie się eksportu cukru jest wywołane ukończeniem wywozu jego nadmiaru zagranicę już w kwietniu. Spadek wywozu zboża tłumaczy się zmniejszeniem zamówień zagranicznych z powodu wypadków politycznych, które zagranicę skłaniały do nieangażowania się w interesy z Polską zwłaszcza, że przy kupnie zboża wymagana jest zwykle akredytywa w jednym z banków polskich, lub ewentualnie gdańskich. Spadek wywozu drzewa został wywołany trudnościami przewozowymi w drugiej połowie maja.

Rok i miesiąc	O G Ó Ł E M			Artykuły spożywcze i zwierzęta			Surowce i wyroby przemysłowe		
	przywóz	wywóz	bilans	przywóz	wywóz	bilans	przywóz	wywóz	bilans
W milionach złotych.									
1926 I	68,5	159,3	+ 90,8	16,7	77,7	+ 61,0	51,8	81,6	+ 29,8
" II	68,9	131,4	+ 62,5	17,1	43,3	+ 26,2	51,8	88,1	+ 36,3
" III	110,6	132,9	+ 22,3	24,4	45,3	+ 20,9	86,2	87,6	+ 1,4
" IV	118,8	163,1	+ 44,3	19,6	69,0	+ 49,4	99,2	94,1	— 5,1
" V	106,4	181,8	+ 75,4	17,5	72,0	+ 54,5	88,9	109,8	+ 20,9
W milionach złotych w złocie.									
1926 I	47,0	109,3	+ 62,6	11,5	53,3	+ 41,8	35,5	56,0	+ 20,5
" II	47,6	90,7	+ 43,1	11,8	29,9	+ 18,1	35,8	60,8	+ 25,0
" III	73,4	88,2	+ 14,8	16,1	30,0	+ 13,9	57,3	58,2	+ 0,9
" IV	68,3	93,8	+ 25,5	11,3	39,7	+ 28,4	57,0	54,1	— 2,9
" V	52,3	89,3	+ 37,0	8,6	35,4	+ 26,8	43,7	53,9	+ 10,2

CENY HURTOWE.

W drugim kwartale roku bieżącego podobnie jak i w okresach poprzednich ceny hurtowe kształtowały się pod wpływem silnych wahań kursu złotego. Wskaźniki złote, obliczone z uwzględnieniem deprecjacji kursu złotego, wskazują zasadniczo tendencję cen z usunięciem wpływu wahań walutowych. Jednakże wiele przyczyn składa się, że nawet wskaźniki złote nie odzwierciedlają dostatecznie sytuacji na rynku towarowym. Oficjalny kurs dolara, według którego dokonano przeliczeń, nie pokrywa się z kursem w prywatnych transakcjach, który, obok kursu oficjalnego, również odgrywa rolę w kształtowaniu się cen niektórych towarów. Ceny znacznej liczby artykułów kształtują się naogół niezależnie od wahań kursów walut i są pod wpływem spadku lub wzrostu cen niektórych towarów. Ceny znacznej liczby artykułów kształtują się naogół niezależnie od wahań kursów walut i są pod wpływem spadku lub wzrostu cen niektórych towarów. Ceny znacznej liczby artykułów kształtują się naogół niezależnie od wahań kursów walut i są pod wpływem spadku lub wzrostu cen niektórych towarów.

Z powyższymi zastrzeżeniami jest widoczne, że ceny zboża wzrastały przez kwiecień i maj, a od końca maja począwszy spadały w dość szybkim tempie. Ceny żelaza były podwyższane dwukrotnie z końcem kwietnia i z końcem maja. W połowie maja podniesiono cenę węgla. Ceny skór podnoszono kilkakrotnie, jednak niżono je bardzo poważnie z chwilą podniesienia się kursu złotego. Ceny drzewa, cementu, ropy i cukru przez cały okres pozostawały bez zmiany. Ceny bawełny i mięsa naogół pozostały na tym samym poziomie, jakkolwiek ulegały częstym i stosunkowo silnym wahaniom.

Tydzień kończący się w dniu	Kurs d o l a r a w złotych	W S K A Ź N I K I N O M I N A L N E						W S K A Ź N I K I Z Ł O T E *)					
		O g ó ł e m	Zboże i mąka	Żelazo, węgiel, drzewo i cement	Skóry	Bawełna i przędza	Mięso i cukier	O g ó ł e m	Zboże i mąka	Żelazo, węgiel, drzewo i cement	Skóry	Bawełna i przędza	Mięso i cukier
3. IV	7,90	148,2	163,2	119,8	136,3	169,4	155,2	97,2	107,1	78,6	89,4	111,1	101,8
10. IV	8,52	155,5	179,8	119,8	151,9	180,8	155,2	94,6	109,4	72,9	92,4	110,0	94,4
17. IV	8,94	164,3	198,1	119,8	169,9	190,8	162,3	95,2	114,8	69,4	98,5	110,6	94,1
24. IV	9,67	171,0	213,4	119,8	169,9	206,8	165,9	91,7	114,4	64,2	91,1	110,9	88,9
1. V	9,70	173,6	219,6	120,7	177,3	206,2	167,1	92,8	117,3	64,5	94,7	110,2	89,3
8. V	10,16	178,1	229,2	120,7	177,9	213,4	173,1	90,8	116,9	61,6	90,7	108,9	88,3
15. V	10,20	182,4	235,5	123,4	177,9	218,9	179,3	92,7	119,7	62,7	90,4	111,2	91,1
22. V	10,20	188,5	247,8	125,6	200,9	222,5	179,0	95,8	125,9	63,8	102,1	113,1	90,9
29. V	10,80	192,4	251,9	125,6	200,9	231,2	186,1	92,3	120,9	60,3	96,4	110,9	89,3
5. VI	11.—	188,3	247,6	126,4	200,9	221,5	179,2	88,7	116,7	59,6	94,7	104,4	84,4
12. VI	10,60	178,1	220,5	126,4	159,4	209,6	184,6	87,1	109,2	61,8	77,9	102,5	90,3
19. VI	10.—	180,0	223,3	126,4	159,4	207,4	192,4	93,3	115,7	65,5	82,6	107,5	99,7

*) Przeliczone według kursu dolara na giełdzie warszawskiej.

Urzędowa stopa dyskontowa w poszczególnych państwach.

PAŃSTWA	R o k 1 9 2 6			Data ostatniej zmiany
	Kwiecień	Maj	Czerwiec	
Holandja	3 ¹ / ₂	3 ¹ / ₂	3 ¹ / ₂	2. 10. 1925.
Szwajcaria	3 ¹ / ₂	3 ¹ / ₂	3 ¹ / ₂	22. 10. 1925.
St. Zjednoczone	3 ¹ / ₂	3 ¹ / ₂	3 ¹ / ₂	23. 4. 1926.
Szwecja	4 ¹ / ₂	4 ¹ / ₂	4 ¹ / ₂	8. 10. 1925.
Anglja.	5	5	5	3. 12. 1925.
Hiszpanja	5	5	5	23. 3. 1923.
Indje *)	6	5	5	21. 5. 1926.
Danja	5 ¹ / ₂	5 ¹ / ₂	5	24. 6. 1926.
Norwegja.	5 ¹ / ₂	5 ¹ / ₂	5 ¹ / ₂	20. 4. 1926.
Jugosławja	6	6	6	23. 6. 1922.
Rumunja	6	6	6	4. 9. 1920.
Francja	6	6	6	9. 7. 1925.
Czechosłowacja	6 ¹ / ₂	6	6	12. 1. 1926.
Niemcy	7	7	6 ¹ / ₂	7. 6. 1926.
Włochy	7	7	7	18. 6. 1925.
Litwa	7	7	7	10. 2. 1925.
Węgry	7	7	7	22. 10. 1925.
W. M. Gdańsk.	8	7	7 ¹ / ₂	11. 5. 1926.
Belgja	7	7	7	23. 4. 1926.
Japonja	7,3	7,3	7,3	15. 4. 1925.
Austria	7 ¹ / ₂	7 ¹ / ₂	7 ¹ / ₂	1. 3. 1926.
Finlandja	7 ¹ / ₂	7 ¹ / ₂	7 ¹ / ₂	29. 10. 1925.
Łotwa	8	8	8	16. 2. 1924.
Portugalja	9	9	9	12. 9. 1923.
Grecja.	10	10	10	1. 8. 1925.
Bułgarja	10	10	10	16. 8. 1924.
Rosja	10	10	10	1. 7. 1922.
Polska.	12	12	12	12. 8. 1925.

*) Stopa dyskontowa w Indjach została dnia 3 grudnia 1925 r. podwyższona z 5% do 6% a dnia 21 maja 1926 r. niżona do 5%.